

Також не варто забувати про те, що соціальні мережі відіграють визначальну роль при організації і підтримці мітингів, революцій. За даними спеціалістів і признаннями офіційних учасників подій, якраз “Twitter” і “Facebook” відіграли основну роль у соціальних збуреннях, названих “революціями” в більшості країн арабського світу, або у протестних акціях в європейських країнах. По-іншому це технології керованого, як сподіються автори “революцій”, а насправді некерованого хаосу [2, с. 21]. Соціальні мережі і в Україні відіграли значну роль у революції Гідності та у сучасній політичній ситуації. Соціальні мережі показали себе як одні з найкращих майданчиків для підбурювання аудиторії і закликів до дій. Вони можуть ставати інструментом або повалення або підтримки режимів, можуть виступати також і як інструмент у інформаційній війні. Тому користувачі повинні уважно ставитись до того, яку інформацію вони отримують та яку самі надають.

Список використаної літератури:

1. Лысенкова М.Ф. Особенности политической интернет-рекламы // Политика и Общество. 2012. № 2. С. 104.
2. Соціальні мережі як чинник розвитку громадянського суспільства : монографія / [О. С. Онищенко, В. М. Горовий, В. І. Попик та ін.]; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – К., 2013. – 220 с.
3. Щекотихин В.М. Информационная война. Информационное противоборство: теория и практика: монография. М.: Академия ФСО России, ЦАТУ, 2010. С. 15

Ключові слова: соціальні мережі, інтернет, маніпулятивний вплив, політичний імідж.

Ключевые слова: социальные сети, интернет, манипулятивное воздействие, политический имидж.

Key words: social networks, internet, manipulative impact, political image.

ГРОНА КСЕНІЯ ГОРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри політичних теорій

ДЕВІАНТНА ПОВЕДІНКА МОЛОДІ

Актуальність обумовлена реаліями українського буття. Під цим розуміється, що індустріальний тип суспільства змінюється на інформаційний. Формуються принципово нові моделі поведінки, старі традиції та норми відпадають за необхідністю, а нові ще не затвердились. Звідси виникає проблема соціальної аномії, а також відбувається заміна соціального простору девіантними цінностями. Проте слід розрізняти

девіацію відносно, що є рушієм трансформаційних процесів та девіацію, як соціальну проблематичність. Першочергово зміни відчувають вразливі верстви населення, а саме молодь. Виходячи з цього виробляється девіантна поведінка, як реакція на заміщення. Девіантна поведінка – поведінка індивіда чи групи людей, що не відповідає загальноприйнятим нормам, внаслідок чого відбувається порушення цих самих норм [1].

До основних причин соціальної проблематичності відносять:

- соціальна несправедливість. Нажаль очікування не співпадають з реаліями українського буття. Молода людина зіштовхується з проблемою низької заробітної платні, як наслідок не має змогу вдовольнити власні потреби. На мою думку, це одна з головних причин, чому молодь вдається до противоправних діянь, тобто девіації;

- негативний життєвий досвід. Формування особистості здійснюється під впливом агентів первинної та вторинної соціалізації. Основною причиною у даному видку є шкідливі звички, насилля в сім'ї, насилля над дитиною, алкоголізм батьків, низький рівень фінансової забезпеченості родини, булінг у школі та поза нею.

- емоційні проблеми. Депресія, емоційне огрубіння (втрата здатності визначати доцільність емоції), афективність, процес взросління, як наслідок емоційна нестабільність, тощо;

- зміна соціальної ролі. Характеризується тим, вплив із боку батьків вже не здійснюється на підлітка, а форми контролю збоку держави та суспільства ще не засвоїлись.

Кон І.С. розрізняє 4 форми прояву девіантної поведінки [2, с. 210]:

- Алкоголізм. На мою думку є одним з найпоширеніших явищ серед молоді. За результатами звіту ВОЗ, у 2016 році виявлено, що за статистикою 34% української молоді, віком від 15-19 років вживають речовини, що у складі мають етиловий спирт [5]. Алкоголь допомагає звільнитись від відчуття внутрішнього конфлікту, переживання. Розрізняють 3 стадії «зловживання алкоголем»: 1. Випадкове, епізодичне вживання алкоголю; 2. Більш-менш регулярне пияцтво; 3. систематичного зловживання, суб'єкт не уявляє свого існування без алкоголю.

- Наркоманія. Розрізняють дві стадії зловживання: залежність та зловживання. Психічна залежність це умовний взаємозв'язок між наркотиком та особистістю. Усе залежить від специфічності ефекту наркотику, та від бажаного результату, який задовольняє потреби того, хто їх вживає. Фізична залежність виникає під час стану адаптації. Тобто, коли людина відмовляється від вживання наркотичних речовин. Таке явище називають «наркотичний голод». Доведено, що наркозалежність виникає у юнацький період. Молодь, що є залежними від наркотиків, за статистикою є найбільш уразливою до захворювання на СНІД.

- Суїцид – це акт позбавлення себе життя, діяння людини є навмисне та цілеспрямоване. Необхідно зазначати, що суїцидальна поведінка може спостерігатись як серед здорових підлітків, так і серед психічно хворих. До того ж, із поширення впливу мережі Інтернет на розуми молоді, з'явилися нові хвороби та фобії. Психологічний портрет молододі

людини з суїцидальним нахилом: депресія, відчуття відчуженості, нерозділені почуття, замкнутість. Яскравим прикладом суїциду у мережі була популярна «гра на смерть» під назвами: «Тихий дім», «Розбуди мене о 4:20», «Червона сова», «Синій кит». Основною метою таких «груп смертей» є непряма допомога у самогубстві. Весь процес контролюється «кураторами», які надсилають завдання та перевіряють фотодокази [4].

- Протиправна діяльність. Негативні тенденції у сукупності впливають на протиправну поведінку неповнолітніх та молоді. За відсутності виховальних заходів молодь цілком може здійснювати антисоціальні вчинки.

Аналізуючи сучасний стан української молоді та державні процеси, дійшла наступних висновків:

1. Молодь є нестабільною верствою населення, тому необхідно приділяти більше уваги з'ясуванню причин девіантної поведінки молоді.

2. На місцевому рівні організовувати заходи, що мають на меті профілактичну діяльність;

3. Особливу увагу слід приділяти поліпшенню якості сучасних продуктів кіно, телебачення, обмеження доступу до сайтів, що містять неприйнятний контент до споживання.

Вважаю, що за умов комплексних заходів та системної діяльності можна значно скоротити кількість молоді, що проявляють себе як девіантний елемент суспільства.

Список використаної літератури:

1. Бідняк А.Д. Девіантна поведінка молоді в українському суспільстві [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.rusnauka.com/15_APSN_2010/Pedagogica/67903.doc.htm
2. «Суїцид підлітків та молоді як прояв соціальної дезадаптації» <https://vipsoft.blob.core.windows.net/contest/bf0c51af7b9b88efe48a0e69c3f8c17e.pdf>
3. Кон І. С. Психология ранней юности [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://static.iea.ras.ru/books/Kon_psihologiya_yunosti.pdf
4. Корнієнко В.В. Деякі причини протиправної поведінки неповнолітніх та заходи щодо їх усунення/Корнієнко В.В. // Науковий вісник «Львівського державного університету внутрішніх справ» 2008 № 3 – с. 1-8 [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www2.lvduvs.edu.ua/documents_pdf/visnyky/nvsy/03_2008/08kvvsyu.pdf
5. Точка погляду. Причини самогубства <https://pravdatut.lviv.ua/programs/tochka-poglyadu/prychyny-samogubstva>
6. Global status report on alcohol and health 2018 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://www.who.int/substance_abuse/publications/global_alcohol_report/en/

Ключові слова: девіантна поведінка, алкоголізм, наркоманія, суїцид, протиправна діяльність.

Ключевые слова: девиантное поведение, алкоголизм, наркомания, суицид, протиправная деятельность.

Key words: deviant behavior, alcoholism, drug addiction, suicide, illegal activity.